

**Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul Național al Magistraturii**

**Concurs de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ
30 august 2017– 14 martie 2018**

**PROCES VERBAL
de soluționare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii și drept procesual civil
Secția de contencios administrativ și fiscal
7 martie 2018**

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor pentru disciplina Drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii și drept procesual civil - Secția de contencios administrativ și fiscal, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare pentru disciplina Drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii și drept procesual civil - Secția de contencios administrativ și fiscal, formulate de candidați, în temeiul art. 37 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ.

La disciplina Drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, drept procesual civil - Secția de contencios administrativ și fiscal a formulat contestație candidatul Pătrașcu Horațiu, cu privire la 1 întrebare, respectiv întrebarea 11G1 (10G2-7G3).

Contestatorul arată că, în opinia sa, răspunsul corect îl constituie varianta A întrucât dreptul la rambursare a fost recunoscut doar la data de 05.07.2012, când a rămas irevocabilă sentința prin care instanța de judecată a obligat la rambursare și prin urmare, din acest moment curge un nou termen de prescripție de 5 ani pentru solicitarea dobânzii legale fiscale, pentru perioada 2006 – 14.06.2013, când s-a făcut efectiv plata.

În speța de față, s-a solicitat rambursarea TVA, dar s-a refuzat, iar ulterior admiterii cererii de chemare în judecată, reclamanta a solicitat obligarea la plata dobânzilor înăuntrul termenului de prescripție de 5 ani calculat de la data recunoașterii dreptului prin hotărâre judecătorească, dobânda urmând a fi calculată pentru întreaga sumă din decontul de TVA.

Comisia constată că această contestație este neîntemeiată.

Daunele–interese moratorii sub forma dobânzii legale au caracterul unor prestații succesive, sunt datorate pentru întreaga perioadă de întârziere în executarea obligației și sunt calculate pentru fiecare zi de întârziere, cu începere de la data scadenței obligației principale. Fiecare zi de întârziere generează o prescripție distinctă a dreptului la acțiune cu privire la aceste prestații succesive.

Regula de drept civil, atât sub imperiul Decretului nr. 167/1958, cât și sub imperiul Noului Cod Civil, este aceea că efectul întreruptiv este recunoscut cererii de chemare în judecată când aceasta are ca obiect dreptul a cărui acțiune se prescrie. Prin urmare, nu se întrerupe cursul prescripției pentru prestațiile succesive constând în dobânzi prin introducerea cererii de chemare în judecată care are ca obiect exclusiv plata debitului principal. În dreptul fiscal

nu există nicio normă derogatorie de la norma de drept comun anterior enunțată.

În consecință, este neîntemeiată opinia contestatorului potrivit căreia cererea de chemare în judecată, având ca obiect refuzul de rambursare a TVA a întrerupt curgerea termenului de prescripție aferent dreptului de a cere dobânzile.

Dobânzile puteau fi solicitate oricând după data începerii curgerii lor, de la expirarea termenului de soluționare a decontului, în termenul de prescripție prevăzut de Codul de procedură fiscală, respectiv 5 ani de la data fiecărei zi de întârziere.

Comisia de contestații,

